

Jenny Berthelius.

Berthelius – en mästare på att skapa spänning

NY BOK

Näckrosen:

Jenny Berthelius
(Soleka förlag)

■ När Jenny Berthelius återkommer som deckarförfattare (under alldeles för många år har hon mest ägnat sig åt så kallade Läsa lätt-böcker) är det med en liten tunn polisroman och thriller.

Hon återintroducerar också Paul Sanger, sin tidigare återkommande kommissarie. Näckrosen är som en skiss till en roman, snarast ett slags kollageaktig långnovell. En jag-återberättelse i form av anteckningar ur Sangers dagbok varvas med en berättelse i tredje person. Också nu och dåtid blandas.

En ung kvinna, Rose, hittas naken och knivskuren på en målarskola. En annan – eller samma? – kvinna, Anna, försvinner från sitt arbete som au pair. I handlingen förekommer även ryska maffian. Historien, som varken är märkvärdig eller så angelägen, utspelar sig i Malmö och Sydfrankrike. Men det är inte själva historien, inte vad som skrivs utan hur det skrivs, som är det viktiga.

Fortfarande kan Jenny

Berthelius tituleras kriminell Mästarinna vad gäller att handskas med dramaturgin: varje detalj i berättelsen – ja, varje mening och ord – placeras på sin exakt rätta plats. Hon skapar spänning, både i själva berättelsen och i det mänskliga och psykologiska, det underliggande och utsagda.

Förhållandet föräldrar och barn är grundstenen, det skrivs inte rätt ut men det tror jag. Vilket också betonas av en annan, ännu mer bakomliggande berättelse i berättelsen: kommissarie Sangers förhållande till sin adoptivdotter. Hon kallas Nen men hennes riktiga namn är Jenny. Jag anar något djupt personligt, fast om det stämmer vet ju endast författarinnan själv.

Det är synd att Jenny Berthelius inte längre orkar eller förmår samla sig för att skriva en fullgången och riktigt bra spännings- och detektivroman. Till exempel debuten Mördarens ansikte (från 1968) och Mannen med lien (1970) håller sina platser som klassiker i den svenska deckarhistorien. Men just därför tar jag extra tacksamt emot den lilla korta thrillern Näckrosen.

Bengt Eriksson